1. И подняло все общество вопль, и плакал народ во [всю] ту ночь;
УПО: І зняла зойк уся та громада, та й заголосила. І плакав народ той тієї ночі.
KJV: And all the congregation lifted up their voice, and cried; and the people wept that night.

2. и роптали на Моисея и Аарона все сыны Израилевы, и все общество сказало им: о, если бы мы умерли в земле Египетской, или умерли бы в пустыне сей!
УПО: І нарікали на Мойсея та на Аарона всі Ізраїлеві сини. І сказала до них вся громада: О, якби ми померли були в єгипетськім краї, або щоб ми померли були в цій пустині!
KJV: And all the children of Israel murmured against Moses and against Aaron: and the whole congregation said unto them, Would God that we had died in the land of Egypt! or would God we had died in this wilderness!

3. и для чего Господь ведет нас в землю сию, чтобы мы пали от меча? жены наши и дети наши достанутся в добычу [врагам]; не лучше ли нам возвратиться в Египет?
УПО: І нащо Господь провадить нас до того Краю, щоб нам попадати від меча? Жінки наші та діти наші стануть здобиччю... Чи не краще нам вернутися до Єгипту?
KJV: And wherefore hath the LORD brought us unto this land, to fall by the sword, that our wives and our children should be a prey? were it not better for us to return into Egypt?

4. И сказали друг другу: поставим себе начальника и возвратимся в Египет.
УПО: І сказали вони один до одного: Оберімо собі голову, та й вертаймось до Єгипту!
KJV: And they said one to another, Let us make a captain, and let us return into Egypt.

5. И пали Моисей и Аарон на лица свои пред всем собранием общества сынов Израилевых.
УПО: І впали Мойсей та Аарон на обличчя свої перед усім збором громади Ізраїлевих синів.
KJV: Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembly of the congregation of the children of Israel.

6. И Иисус, сын Навин, и Халев, сын Иефонниин, из осматривавших землю, разодрали одежды свои
УПО: А Ісус, син Навинів, та Калев, син Єфуннеїв, із тих, що розвідували той Край, пороздирали одежу свою,

KJV: And Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Jephunneh, which were of them that searched the land, rent their clothes:

7. и сказали всему обществу сынов Израилевых: земля, которую мы проходили для осмотра, очень, очень хороша;
УПО: та й сказали до всієї громади Ізраїлевих синів, говорячи: Той Край, що перейшли ми по ньому, щоб розвідати його, Край той дуже-дуже хороший!
KJV: And they spake unto all the company of the children of Israel, saying, The land, which we passed through to search it, is an exceeding good land.

8. если Господь милостив к нам, то введет нас в землю сию и даст нам ее--эту землю, в которой течет молоко и мед;
УПО: Якщо Господь уподобає Собі нас, то впровадить нас до того Краю, і дасть його нам, Край, який тече молоком та медом.
KJV: If the LORD delight in us, then he will bring us into this land, and give it us; a land which floweth with milk and honey.

9. только против Господа не восставайте и не бойтесь народа земли сей; ибо он достанется нам на съедение: защиты у них не стало, а с нами Господь; не бойтесь их.
УПО: Тільки не бунтуйтесь проти Господа, і не бійтеся народу того Краю, бо вони хліб для нас! Їхня тінь відійшла від них, а з нами Господь, не бійтеся їх!
KJV: Only rebel not ye against the LORD, neither fear ye the people of the land; for they are bread for us: their defense is departed from them, and the LORD is with us: fear them not.

10. И сказало все общество: побить их камнями! Но слава Господня явилась в скинии собрания всем сынам Израилевым.
УПО: І сказала була вся громада, щоб камінням закидати їх, та слава Господня появилася в скинії заповіту всім Ізраїлевим синам...
KJV: But all the congregation bade stone them with stones. And the glory of the LORD appeared in the tabernacle of the congregation before all the children of Israel.

11. И сказал Господь Моисею: доколе будет раздражать Меня народ сей? и доколе будет он не верить Мне при всех знамениях, которые делал Я среди его?
УПО: І промовив Господь до Мойсея: Аж доки буде цей народ зневажати Мене, і аж доки не будуть вони вірувати в Мене, у всі ті ознаки, що Я учинив був серед нього?
KJV: And the LORD said unto Moses, How long will this people provoke me? and how long will

it be ere they believe me, for all the signs which I have showed among them?

12. поражу его язвою и истреблю его и произведу от тебя народ многочисленнее и сильнее его.
УПО: Ударю його поразою, і позбавлю його насліддя, а тебе зроблю народом більшим і сильнішим від нього.
KJV: I will smite them with the pestilence, and disinherit them, and will make of thee a greater nation and mightier than they.

13. Но Моисей сказал Господу: услышат Египтяне, из среды которых Ты силою Твоею вывел народ сей,
УПО: І сказав Мойсей до Господа: І почує Єгипет, що Ти з-посеред нього вивів Своєю силою народ цей,
KJV: And Moses said unto the LORD, Then the Egyptians shall hear it, (for thou broughtest up this people in thy might from among them;)

14. и скажут жителям земли сей, которые слышали, что Ты, Господь, находишься среди народа сего, и что Ты, Господь, даешь им видеть Себя лицем к лицу, и облако Твое стоит над ними, и Ты идешь пред ними днем в столпе облачном, а ночью в столпе огненном;
УПО: та й скаже до мешканців цього Краю, які чули, що Ти Господь серед цього народу, що око-в-око являєшся Ти, Господи, а хмара Твоя стоїть над ними, і що Ти ходиш перед ними в стовпі хмари вдень, а в стовпі огню вночі,
KJV: And they will tell it to the inhabitants of this land: for they have heard that thou LORD art among this people, that thou LORD art seen face to face, and that thy cloud standeth over them, and that thou goest before them, by day time in a pillar of a cloud, and in a pillar of fire by night.

15. и если Ты истребишь народ сей, как одного человека, то народы, которые слышали славу Твою, скажут:
УПО: якщо заб'єш Ти цей народ, як одну людину, то скажуть ті люди, що чули слух про Тебе, говорячи:
KJV: Now if thou shalt kill all this people as one man, then the nations which have heard the fame of thee will speak, saying,

16. Господь не мог ввести народ сей в землю, которую Он с клятвою обещал ему, а

потому и погубил его в пустыне.
УПО: Через неспроможність Господа впровадити той народ до Краю, якого Він заприсяг був їм, вигубив їх у пустині...
KJV: Because the LORD was not able to bring this people into the land which he sware unto them, therefore he hath slain them in the wilderness.

17. Итак да возвеличится сила Господня, как Ты сказал, говоря:
УПО: А тепер нехай же звеличиться сила Господня, як Ти наказав був, говорячи:
KJV: And now, I beseech thee, let the power of my Lord be great, according as thou hast spoken, saying,

18. Господь долготерпелив и многомилостив, прощающий беззакония и преступления, и не оставляющий без наказания, но наказывающий беззаконие отцов в детях до третьего и четвертого рода.
УПО: Господь довготерпеливий, і багатомилостивий, Він прощає провину та переступ, і не очистить винного, а карає провину батьків на третіх і на четвертих поколіннях.
KJV: The LORD is long-suffering, and of great mercy, forgiving iniquity and transgression, and by no means clearing the guilty, visiting the iniquity of the fathers upon the children unto the third and fourth generation.

19. Прости грех народу сему по великой милости Твоей, как Ты прощал народ сей от Египта доселе.
УПО: Прости ж провину цього народу через велику милість Свою, як прощав Ти цьому народові від Єгипту й аж сюди!
KJV: Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people according unto the greatness of thy mercy, and as thou hast forgiven this people, from Egypt even until now.

20. И сказал Господь [Моисею]: прощаю по слову твоему;
УПО: А Господь сказав: Я простив за словом твоїм.
KJV: And the LORD said, I have pardoned according to thy word:

21. но жив Я, и славы Господней полна вся земля:
УПО: Але, як Я живий, слава Господня наповнить увесь оцей Край.
KJV: But as truly as I live, all the earth shall be filled with the glory of the LORD.

22. все, которые видели славу Мою и знамения Мои, сделанные Мною в Египте и в пустыне, и искушали Меня уже десять раз, и не слушали гласа Моего,
УПО: Тому всі ті люди, що бачили славу Мою та ознаки Мої, що чинив Я в Єгипті та в пустині, але випробовували Мене оце десять раз та не слухалися голосу Мого,
KJV: Because all those men which have seen my glory, and my miracles, which I did in Egypt and in the wilderness, and have tempted me now these ten times, and have not hearkened to my voice;

23. не увидят земли, которую Я с клятвою обещал отцам их; все, раздражавшие Меня, не увидят ее;
УПО: поправді кажу, не побачать вони того Краю, що Я заприсяг був їхнім батькам. І всі, хто зневажає Мене, не побачать його!
KJV: Surely they shall not see the land which I sware unto their fathers, neither shall any of them that provoked me see it:

24. но раба Моего, Халева, за то, что в нем был иной дух, и он совершенно повиновался Мне, введу в землю, в которую он ходил, и семя его наследует ее;
УПО: Але раб Мій Калев за те, що з ним був дух інший, і він виконував накази Мої, то Я введу його до того Краю, куди він увійшов був, і потомство його оволодіє ним.
KJV: But my servant Caleb, because he had another spirit with him, and hath followed me fully, him will I bring into the land whereinto he went; and his seed shall possess it.

25. Амаликитяне и Хананеи живут в долине; завтра обратитесь и идите в пустыню к Чермному морю.
УПО: А амаликитянин та ханаанеянин сидить у долині. Узавтра оберніться, та й рушайте на пустиню дорогою Червоного моря!
KJV: (Now the Amalekites and the Canaanites dwelt in the valley.) Tomorrow turn you, and get you into the wilderness by the way of the Red sea.

26. И сказал Господь Моисею и Аарону, говоря:
УПО: І Господь промовляв до Мойсея й до Аарона, говорячи:
KJV: And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying,

27. доколе злому обществу сему роптать на Меня? ропот сынов Израилевых, которым они ропщут на Меня, Я слышу.
УПО: Аж доки цій злій громаді нарікати на Мене? Нарікання Ізраїлевих синів, що вони

нарікають на Мене, Я чув.
KJV: How long shall I bear with this evil congregation, which murmur against me? I have heard the murmurings of the children of Israel, which they murmur against me.

28. Скажи им: живу Я, говорит Господь: как говорили вы вслух Мне, так и сделаю вам;
УПО: Скажи їм: Живий Я! Мова Господня: Поправді кажу, як ви говорили до ушей Моїх, так Я зроблю вам.
KJV: Say unto them, As truly as I live, saith the LORD, as ye have spoken in mine ears, so will I do to you:

29. в пустыне сей падут тела ваши, и все вы исчисленные, сколько вас числом, от двадцати лет и выше, которые роптали на Меня,
УПО: У цій пустині попадають ваші трупи, та всі перелічені ваші всім вашим числом від віку двадцяти літ і вище, що нарікали на Мене.
KJV: Your carcasses shall fall in this wilderness; and all that were numbered of you, according to your whole number, from twenty years old and upward which have murmured against me.

30. не войдете в землю, на которой Я, подъемля руку Мою, [клялся] поселить вас, кроме Халева, сына Иефонниина, и Иисуса, сына Навина;
УПО: Поправді кажу, ви не ввійдете до того Краю, що Я підносив був на присягу руку Свою, що будете перебувати в нім, окрім Калева, сина Єфуннеєвого, та Ісуса, сина Навинового.
KJV: Doubtless ye shall not come into the land, concerning which I sware to make you dwell therein, save Caleb the son of Jephunneh, and Joshua the son of Nun.

31. детей ваших, о которых вы говорили, что они достанутся в добычу [врагам], Я введу [туда], и они узнают землю, которую вы презрели,
УПО: А діти ваші, що про них казали ви: станете здобиччю ворогові, то впроваджу Я їх, і пізнають вони цей Край, яким ви обридили.
KJV: But your little ones, which ye said should be a prey, them will I bring in, and they shall know the land which ye have despised.

32. а ваши трупы падут в пустыне сей;
УПО: І ваші власні трупи попадають у цій пустині!
KJV: But as for you, your carcasses, they shall fall in this wilderness.

33. а сыны ваши будут кочевать в пустыне сорок лет, и будут нести [наказание] за блудодейство ваше, доколе не погибнут все тела ваши в пустыне;
УПО: А ваші сини будуть блукати на пустині сорок літ, і відповідатимуть за зраду вашу, аж поки вигинуть ваші трупи на пустині.
KJV: And your children shall wander in the wilderness forty years, and bear your whoredoms, until your carcasses be wasted in the wilderness.

34. по числу сорока дней, в которые вы осматривали землю, вы понесете наказание за грехи ваши сорок лет, год за день, дабы вы познали, [что] [значит] быть оставленным Мною.
УПО: Числом тих днів, що розвідували ви той Край, сорок день, будете ви нести ваші гріхи по року за день сорок літ, і пізнаєте, що значить бути покинутими Мною!
KJV: After the number of the days in which ye searched the land, even forty days, each day for a year, shall ye bear your iniquities, even forty years, and ye shall know my breach of promise.

35. Я, Господь, говорю, и так и сделаю со всем сим злым обществом, восставшим против Меня: в пустыне сей все они погибнут и перемрут.
УПО: Я, Господь, говорив: Поправді кажу, оце зроблю всій цій злій громаді, що змовляється проти Мене: у цій пустині вигинуть, і тут повмирають.
KJV: I the LORD have said, I will surely do it unto all this evil congregation, that are gathered together against me: in this wilderness they shall be consumed, and there they shall die.

36. И те, которых посылал Моисей для осмотрения земли, и которые, возвратившись, возмутили против него все сие общество, распуская худую молву о земле,
УПО: А ті люди, яких Мойсей послав був розвідати той Край, коли вернулися, то зробили, що вся громада нарікала на нього, і пустили злу вістку на той Край,
KJV: And the men, which Moses sent to search the land, who returned, and made all the congregation to murmur against him, by bringing up a slander upon the land,

37. сии, распустившие худую молву о земле, умерли, быв поражены пред Господом;
УПО: то ті люди, що пустили були злу вістку на той Край, повмирали від порази перед Господнім лицем.
KJV: Even those men that did bring up the evil report upon the land, died by the plague before the LORD.

38. только Иисус, сын Навин, и Халев, сын Иефонниин, остались живы из тех мужей,

которые ходили осматривать землю.
УПО: А Ісус, син Навинів, та Калев, син Єфуннеїв, жили з тих людей, що ходили розвідати той Край.
KJV: But Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Jephunneh, which were of the men that went to search the land, lived still.

39. И сказал Моисей слова сии пред всеми сынами Израилевыми, и народ сильно опечалился.
УПО: І говорив Мойсей ці слова до всіх Ізраїлевих синів, і народ був у тяжкій жалобі!
KJV: And Moses told these sayings unto all the children of Israel: and the people mourned greatly.

40. И, встав рано поутру, пошли на вершину горы, говоря: вот, мы пойдем на то место, о котором сказал Господь, ибо мы согрешили.
УПО: І повставали вони рано вранці, та й повиходили на верхів'я гори, говорячи: Ось ми, і ми підемо до місця, що Господь був сказав, бо ми прогрішили.
KJV: And they rose up early in the morning, and gat them up into the top of the mountain, saying, Lo, we be here, and will go up unto the place which the LORD hath promised: for we have sinned.

41. Моисей сказал: для чего вы преступаете повеление Господне? это будет безуспешно;
УПО: А Мойсей сказав: Чому ж ви переступаєте наказ Господній? Таж це не вдасться!
KJV: And Moses said, Wherefore now do ye transgress the commandment of the LORD? but it shall not prosper.

42. не ходите, ибо нет среди вас Господа, чтобы не поразили вас враги ваши;
УПО: Не виходьте, бо Господь не серед вас, а то будете побиті своїми ворогами.
KJV: Go not up, for the LORD is not among you; that ye be not smitten before your enemies.

43. ибо Амаликитяне и Хананеи там пред вами, и вы падете от меча, потому что вы отступили от Господа, и не будет с вами Господа.
УПО: Бо там перед вами амаликитянин і ханаанеянин, і ви попадаєте від меча, бо ви відвернулися від Господа, і не буде Господь із вами.
KJV: For the Amalekites and the Canaanites are there before you, and ye shall fall by the sword: because ye are turned away from the LORD, therefore the LORD will not be with you.

44. Но они дерзнули подняться на вершину горы; ковчег же завета Господня и Моисей не оставляли стана.
УПО: Але вони осмілилися вийти на верхів'я гори, а ковчег свідоцтва Господнього та Мойсей не рушилися з-посеред табору.
KJV: But they presumed to go up unto the hill top: nevertheless the ark of the covenant of the LORD, and Moses, departed not out of the camp.

45. И сошли Амаликитяне и Хананеи, живущие на горе той, и разбили их, и гнали их до Хормы.
УПО: І зійшов амаликитянин та ханаанеянин, що сидить на тій горі, та й побили їх, і били їх аж до Хорми.
KJV: Then the Amalekites came down, and the Canaanites which dwelt in that hill, and smote them, and discomfited them, even unto Hormah.